

עת"א 45765/07/21 - מדינת ישראל נגד אשרף טחימר

בית משפט המחוזי מרכז-לוד

עת"א 45765-07-21 מדינת ישראל נ' טחימר(אסיר)

בפני
עותרת
נגד
משיב
החלטה
כבוד השופט שמואל בורנשטיין
מדינת ישראל
אשרף טחימר (אסיר)

1. לפניי בקשה להורות על הארכת משך תקופת החזקתו של המשיב החל מיום 27.8.2021 בהתאם להוראות סעיף 19 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971.
2. המשיב מרצה עונש מאסר עולם לא קצוב ו-54 חודשי מאסר במצטבר, בגין הרשעותיו בשלושה גזרי דין:
א. רצח בכוונה תחילה, תקיפת קטין הגורמת חבלה חמורה, פציעה בנסיבות מחמירות ותקיפה סתם (תפ"ח 5551-06-16).
ב. עבירות של איומים, תקיפת עובד ציבור כדי להכשילו בתפקידו, הפרעה לעובד ציבור וניסיון תקיפת עובד ציבור (ת"פ 42729-07-19 אליו צורפו ת"פ 26549-03-17, ת"פ 68762-07-18 ות"פ 44094-08-19).
ג. תקיפת עובד ציבור בנסיבות מחמירות ואיומים (ת"פ 65743-07-18).
3. המשיב החל לרצות את מאסרו ביום 1.5.2016.
הוא מוחזק בהפרדת יחיד החל מיום 28.2.2021.
4. בבקשתה טענה המבקשת כי המשך החזקתו של המשיב בהפרדת יחיד נדרשת מטעמים של שמירה על ביטחון בית הסוהר, שמירה על שלומם או בריאותם של המשיב או של אסירים אחרים, מניעת פגיעה ממשית במשמעת ובאורח החיים התקין של בית הסוהר ומניעת עבירות אלימות. המבקשת הדגישה כי המשיב מסווג כאסיר התראה, סג"ב ומועד לאלימות, וכי בעניינו קיים מידע מודיעיני רב המצביע על המשך הצורך בהחזקתו בהפרדת יחיד. המבקשת תמכה את הבקשה בחוות דעת גורמי הטיפול בשב"ס ובחוות דעת הגורמים הרפואיים לפיהם אין מניעה להמשך הפרדתו של המשיב.
5. במהלך הדיון נטען על ידי ב"כ המשיב כי ניתן להפיג את החששות בעטיים מבוקשת ההפרדה באמצעים פחות פוגעניים, כגון להעביר לאחד האגפים השמורים. בנוסף נטען כי מכיוון שמדובר באדם עם לקות נפשית, עם רקע פסיכיאטרי, ראוי היה לצרף חוות דעת שתעמוד על הנזקים שנגרמים לו

כתוצאה מהחזקתו בתנאי הפרדה, נוכח הטענה כי הנזק למשיב עולה על התועלת.

6. כידוע, החזקת אסיר בתנאי הפרדה היא בבחינת חריג לעקרון לפיו אסיר יוחזק יחד עם אסירים אחרים. הטעם לכך ברור ומובן מאליו: חיים בחברת בני אנוש אחרים הם צורך חיוני ובבחינת זכות אדם בסיסית, שהפגיעה בה ראוי שתיעשה רק בהתקיים טעמים מיוחדים וכבדי משקל (ראו: רע"ב 1552/05 חג'אזי נ' מדינת ישראל (9.3.2005)).

יתר על כן, עונש מאסר מטבעו מגביל את החירות, וכאשר מתווספת לכך הגבלה נוספת בדמות החזקת האסיר בהפרדה, הפגיעה בחירות מתעצמת. הגבלה קשה זו אינה חלק מהתכלית העונשית, וההצדקה החוקתית להטלתה מותנית, לפיכך, בקיומו של אינטרס ציבורי כבד משקל.

התכליות הציבוריות העשויות להצדיק פגיעה בזכויות אדם של אסיר והחזקתו בהפרדה, מנויות בסעיף 19ב לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971 הקובע כדלקמן:

"ניתן להחזיק אסיר בהפרדה אם ההפרדה נדרשת לאחד מאלה והכל כשלא ניתן להשיג את מטרת ההפרדה בדרך אחרת -

(1) ביטחון המדינה;

(2) ביטחון בית הסוהר;

(3) שמירה על שלומם או על בריאותם של האסיר או של אסירים אחרים;

(4) מניעת פגיעה ממשית במשמעת ובאורח החיים התקין של בית הסוהר;

(5) מניעת עבירת אלימות, עבירה לפי סימן ב' לחוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003, או עבירה של עסקת סמים לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973; ..."

7. ברע"ב 10/06 אטיאס נ' שירות בתי הסוהר (9.5.2006) נתן בית המשפט העליון דעתו למידתיות הנדרשת בהקשר להפרדת אסיר ועל החובה לשוב ולבחון את המשך הצורך וההצדקה בהפרדה כל 6 חודשים, כמו גם לבחון אפשרות להקלה בחומרת הפגיעה באסיר הנובעת מהפרדה, באומרו את הדברים הבאים:

"כבר נפסק, לא אחת, כי החזקת אסיר בתנאי הפרדה היא בבחינת חריג לעיקרון לפיו, דרך כלל, יוחזק אסיר ביחד עם כלל האסירים. עקרון זה נובע מההכרה, כי לאסיר עומדת זכות לקיום אנושי בסיסי בין כתלי הכלא, בכפוף להגבלות המתחייבות מצרכי המאסר עצמו ושליטת החופש האישי הנובעת ממנו. חיים בסביבה אנושית הם צורך חיוני לאדם, וניתן לשלול אותם או להגבילם רק בהתקיים טעמים מיוחדים וכבדי משקל לכך. גם בהתקיים טעמים כאלה, על החזקת אסיר בהפרדה להצטמצם אך למשך הזמן ההכרחי לכך, ועל הרשות המוסמכת לבחון באופן רצוף את המשך הצורך וההצדקה בהפרדה, מתוך הכרה בחובה לצמצם ככל הניתן את הפגיעה באסיר. יתר על כן, גם בהינתן צורך מובהק בתנאי הפרדה, על הרשות לבחון, מעת לעת, אפשרויות להקלה בחומרת הפגיעה הנובעת ממנה, למשל דרך העברה

להפרדה זוגית, או הקלה אחרת, הכל כפי שהנסיבות עשויות לאפשר. ככל שתקופת ההפרדה מתארכת, כך גובר הנטל על הרשות המוסמכת להצביע על קיומו של צורך חיוני בהמשך החזקה בתנאי הפרדה, נוכח הפגיעה הטמונה בה לזכויותיו של האסיר."

8. ומן הכלל אל הפרט.

הבקשה להמשך החזקתו של המשיב בהפרדה בנסיבות ענייניו מבוססת בעיקרה על החשש מפני פגיעה של המשיב באסירים אחרים וכן חשש מפני פגיעה בסגל בית הסוהר, תוך ביצוע עבירות אלימות.

9. טענות אלה מבוססות על מיידעים מודיעיניים עדכניים שהוצגו לעיוני, כאשר התמונה העולה מהן אכן מצביעה על אסיר ממנו נשקפת סכנה הן לאסירים אחרים והן לאנשי סגל. המיידעים מלמדים כי למשיב כוונות שליליות (ידיעות מס' 465, 303, 773, 384, 112), לרבות כוונות לפגיעה באנשי סגל (ידיעות מס' 293, 781), והוא אף השמיע איומים וביצע ניסיון תקיפת אנשי סגל (ידיעות מס' 111, 229). עוד מיוחסת למשיב התנהגות שלילית בין כותלי הכלא (ידיעות מס' 824, 102, 719, 729, 600, 855) ועבירות משמעת, ובכלל זאת הסרת אזיקים (ידיעה מס' 846), סרבנות אכילה ושביית רעב (ידיעות מס' 635, 045), התנהגות המעלה חשש מפני פגיעה ממשית במשמעת ובאורח החיים התקין של הכלא.

10. הצורך בהגנה על אסירים אחרים ועל אנשי סגל, כמו גם השמירה על המשמעת ועל קיום אורח חיים תקין בכלא, הם, כאמור, שיקולים רלוונטיים בבחינת שאלת המשך החזקתו בהפרדה של אסיר.

11. עמדת המבקשת נתמכה גם בחוות דעת סוציאלית שבסיכומה נכתב כי העותר בעל דפוסים עבריינים ומניפולטיביים בהתנהגותו וכי אין מניעה סוציאלית להמשך הפרדתו.

12. הוצגה בפניי אף חוות דעת פסיכיאטרית ובה צוין, בין היתר, כי למשיב רקע התמכרותי כבד והפרעת אישיות אנטיסוציאלית. כמו כן, לבקשה צורפה חוות רפואית לפיה אין מניעה להפרדתו של המשיב.

13. כאמור בפקודת בתי הסוהר, בטרם ההחלטה על הפרדה יש לבחון האם ניתן להשיג את מטרתה בדרך אחרת. בהקשר זה מסרה המבקשת כי אפשרות שיבוצו של המשיב בהפרדה זוגית נבחנה על ידי שב"ס, אלא שלא נמצא כל אסיר המתאים או המסכים לשהות עם המשיב, ואף אפשרות שיבוצו באגף השמור נשללה לאור התנהגותו השלילית באגף זה והמיידעים הנוגעים לכך.

14. לאור כל האמור לעיל ונוכח מכלול הנתונים שהוצגו בפניי, ועל אף שאיני מתעלם מהפגיעה הקשה הנגרמת לאסיר השווה בהפרדה, שוכנעתי כי בעת הזו קיימים טעמים מיוחדים וכבדי משקל המצדיקים את המשך החזקתו של המשיב בהפרדה.

15. אשר על כן אני נעתר לבקשה ומורה על המשך החזקתו של המשיב בהפרדת יחיד למשך 6 חודשים שמניינם מיום 27.8.2021.

16. המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

עמוד 3

ניתנה היום, ח' אלול תשפ"א, 16 אוגוסט 2021, בהעדר
הצדדים.